

ת"פ 40239/09/15 - מדינת ישראל נגד נאסר עגלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40239-09-15 מדינת ישראל נ' עגלוני(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאסר עגלוני (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירת ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 274(2) לחוק העונשין (להלן: "החוק"), בצירוף סעיף 25 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 18.9.15 סמוך לשעה 00:30, הבחין הנאשם בשוטרים הנמצאים ברחוב ויה דלרוזה שבעיר העתיקה בירושלים, בסמוך לחניון הוואקף. הנאשם נכנס לגן סמוך, כשהוא חובש את כובע הסוודר שלבש, ויידה שתי אבנים לעבר השוטרים, ממרחק של כ-40 מטרים. האבנים פגעו בכביש בסמוך למקום השוטרים.

טיעוני הצדדים

2. המאשימה הפנתה לטיעוניה לעונש במסגרת ת"פ 10015-10-15, אשר נשמעו בסמוך לטיעונים בתיק זה, בו הגישה מסמך לגבי תופעת ידוי האבנים במחוז ירושלים, וכן פסיקה עונשית. מדובר בטיעונים המתייחסים לחומרת המעשים, מידת פגיעתם בסדר הציבורי, בשלום הציבור ובשלטון החוק. המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה חמור מהמקובל, זאת בשל המצב הביטחוני המתוח בירושלים, ועתרה למתחם ענישה הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר. בנסיבותיו של הנאשם, טענה המאשימה כי יש להעמיד את עונשו בשליש התחתון של המתחם, וכן לגזור עליו קנס משמעותי ומאסר על תנאי.

בא כוח הנאשם הלין על בקשת המאשימה להעלאת מתחם הענישה. לדידו, עליית רף הענישה צריך להיעשות דרך ערכאת ערעור, ולא דרך החמרת הענישה בבתי משפט השלום.

הסנגור היפנה לפסק דין שניתן בבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר אינו עולה בקנה אחד עם עתירת

המאשימה. בנוסף, טען כי אין לגזור גזירה שווה מהפסיקה אליה הפנתה המאשימה, שכן שם מדובר היה באירועים חמורים מהאירוע המיוחס לנאשם. לבסוף, הגיש פסיקה עונשית.

הנאשם בדברו האחרון, העיד כי עבד בפחחות בתל השומר, וכי הוא עתיד להתחתן בקרוב ולהקים בית. לדבריו, אין בכוונתו לשוב ולבצע עבירות.

מתחם הענישה

3. הנאשם ניסה לפגוע בשוטרים בדרך של יידוי שתי אבנים ממרחק של כ- 40 מטרים, בשעת לילה מאוחרת. פעולה זו איננה פוגעת אך בזכות אותם שוטרים, ככל בני האדם, לבטחון אישי, אלא מדובר בפעולה המכרסמת בסדר הציבורי ובכושר ההרתעה של אוכפי החוק.

השוטרים מהווים את המסד לשמירה על הסדר הציבורי והחוק. המחוקק ביקש להגן על השוטרים, וקבע רף ענישה מינימלי של שלושה חודשי מאסר בגין העבירות בהן הורשע הנאשם.

יידוי אבנים לעבר אנשי משטרה, מהווה חלק מתופעה נרחבת אשר הפכה בירושלים ל"מכת עיר", כחלק מגל עכור של אלימות, השוטף את בירת המדינה מזה חודשים רבים. בתי המשפט מצווים ליטול חלק פעיל בצורך במיגור תופעה זו, זאת בדרך של ענישה מחמירה. יחד עם זאת, המאשימה ביקשה לקבוע רף חדש של מתחם ענישה, תוך ביסוס טיעוניה על נתונים סטטיסטיים, אולם מנתונים אלה לא ניתן היה ללמוד על החרפה או החמרה באלימות בתקופה האחרונה (ראו הנמקה מפורטת במסגרת ת"פ 10015-10-15).

לפיכך, במסגרת קביעת מתחם הענישה, יש להתייחס לפסיקה הנהוגה עד כה.

4. הפסיקה הנוהגת בגין עבירות התפרעות וניסיון תקיפת שוטרים בדרך של יידוי אבנים, במהלך תקופה ביטחונית קשה, קבעה מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים ועד מאסר למשך כשנה, זאת בהתאם לנסיבות כל מקרה ומקרה (ראו לדוגמא עפ"ג 50469-07-15 באסל מחמוד נ' מדינת ישראל (20.12.2015); עפ"ג 21523-08-15 **מדינת ישראל נ' ענאתי** (14.10.2015), וכן האסמכתאות שם)). יש להדגיש, כי פסיקה זו עסקה במקרים בהם ניסיון תקיפת השוטרים בוצע לצד עבירה של השתתפות בהתפרעות, עבירה מסוכנת כשלעצמה.

בחינת פסקי הדין שניתנו בבית המשפט המחוזי, אליהם הפנתה המאשימה, מצביעה על רמת ענישה של 6 חודשי מאסר, במקרה של ניסיון תקיפה בדרך של יידוי מספר אבנים וכן השתתפות בהתפרעות, במהלכה בוצע יידוי אבנים מסיבי וכן ירי זיקוקים לעבר שוטרים (עפ"ג 15980-07-15 **מדינת ישראל נ' עוויסאת**, 16.07.2015); במקרה נוסף, נגזרו 9 חודשי מאסר על נאשם, בגין השתתפות בהתפרעות של עשרות צעירים בסמוך לשער שכם, בתגובה למצעד הדגלים, במהלכה יודו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר שוטרים. הנאשם השתתף באותה התפרעות וכן יידה שתי אבנים לעבר השוטרים (עפ"ג 21523-08-15 **ענאתי נ' מדינת ישראל**, 14.10.2015). פסק הדין הנוסף שהציגה המאשימה, עוסק בנסיבות שונות באופן משמעותי מנסיבות תיק זה.

יש להדגיש, כי "לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנסות וללכת בדרך זו", זאת בשל המשקל שיש לתת לנסיבות ביצוע העבירה (רע"פ 4088/13 אהמד בן שחדה הדרי נ' מדינת ישראל, (11.06.2013); כן ראו את המשקל המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם הענישה, בע"פ 1323-13 חסן נ' מדינת ישראל (5.06.2013), פסקאות 8-9)).

במקרה הנדון, הנאשם הורשע בנסיון תקיפת שוטרים, ללא השתתפות בהתפרעות, בלא שיוחס לו תכנון מוקדם או תכנון יוצא דופן, כל זאת כאשר הנאשם מבצע את המיוחס לו לבדו.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

5. הנאשם צעיר בן 22, שזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים. הנאשם נעצר עד תום ההליכים, ומקרה זה מהווה את שלילת חרותו לראשונה בחייו. אין ספק כי משקל מאסר זה משמעותי מבחינה הרעתית ממשקל מאסרו של אדם הנכנס ויוצא מבתי הכלא. עוד יש לזקוף לזכות הנאשם את קבלת האחריות על מעשיו, על כל המשתמע מכך. אין ספק כי יש להעביר מסר הרעתתי בגין עבירות אלה, אך מסר זה מועבר בדרך של הטלת מאסר בפועל. אציין כי מקרים מסוג זה, נידונים באופן תדיר במהלך השנתיים האחרונות בבית משפט זה, כאשר מרבית המקרים עוסקים בנאשמים שזוהי הסתבכותם הראשונה והיחידה עם החוק.

6. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חמישה חודשי מאסר, זאת החל מיום מעצרו 17.9.15. למען הסר ספק, הנאשם סיים לרצות את מלוא עונשו.

ב. שבעה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירה של אלימות מסוג פשע.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו עבירה של אלימות מסוג עוון.

ד. בנסיבות המקרה וסוג העבירה בה הורשע הנאשם, לא ראיתי לנכון להטיל עליו קנס כספי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ו, 17 פברואר 2016, במעמד הצדדים.

